

ἐπὶ τῆς κλίνης του. « Ἄν ζῇ! » ὑπερχύλισεν ἀναστάς μηχανικῶς ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου του, « ναι, βεβαίως. . . . τοῦλάχιστον ἔζη πρὸ ὀλίγων ὥρων. . . . ἐκεῖ ὅπου ὁ Γιλ Πόλος καὶ ἐγὼ » ἤξεύρομεν. « Ἦθελα σὰς τὸ φανερώη, ἀλλὰ » τὸ ψῦχος. . . . τὸ σκότος. . . . αὐξάνει. . . . τὸ ψῦχος. » Ἐνταῦθα ἡ φωνὴ ἐξέλιπεν· ἡ δὲ Ἰσαβέλλα σπεύδουσα ἔφραεν εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ἀθλίου ἐκείνου, τὸ παρὰ τοῦ ἱατροῦ Ζωρίλλα δορισθέν ἐνδυναμωτικόν, καὶ ζωογονητικόν· ὅπως οὖν ἐπανέσταλιν.

« Δυσκόλως θὰ δυνήθητε νὰ πιστεύσετε, σε » βίαμιε πάτερ, εἰς ποίαν ἀθημονίαν τὸν ἔρριψαν αἱ ἐφημερίδες τὰς ὁποίας ὁ Γιλ Πόλος τὸν ἔφερε ν' ἀναγνώσῃ, καθότι εἶχα κατορθώσῃ ὥστε ὁ *Herald* ν' ἀναγέρῃ εἰς τὰς στήλας του τὸν προσεγγίζοντα γάμον μου μετὰ τῆς ὠραίας Ἰσαβέλλης. Ἐνῶς ἐφαίνατο ἐξω φρονῶν. . . . πρελλός· ἐν ᾧ ἐγὼ ἀπραγμάτευτος ἐθεώρουν πᾶν τὸ γινόμενον. Χά! Χά! αὐτὴ ἦτο ἐκδίκησις, ἐάν σὰς ἀρέσκει! . . . Τί ἔλεγον; . . . Ἄ ναι. — Ἦρχισεν ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐφημερίδων — νὰ ἐλπίζῃ καὶ σχεδὸν νὰ πιστεύῃ ὅτι ὅλα ἦσαν πλαστά· τότε καὶ ἐγὼ ἔδειξα τὴν τέχνην μου. Ἡ ἐφημερίς ἀνέφερε τὸν γάμον μας — τὸν γάμον μας! τῆς Ἰσαβέλλης Ριόγου καὶ ἐμοῦ, καὶ ἐφρόντισα ἵνα ἡ τελευταίη τὸν καταπαίσῃ ὅτι ἡ ἐφημερίς δὲν ἐφεύδατο. Ἡ παραφορά του, ὦ πάτερ, ἦτο τρομερὰ καὶ μάλιστα ὅτε κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἡ ὑψηλόφωνος μουσικὴ ἐσήμανε τὸν συνήθη νυμφικὸν σκοπὸν, κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν προσκεκλημένων. Ἐπὶ δὲ ἐχόρευε, παρεφέρετο, καὶ ἐγὼ ὡσαύτως» ἐξηκολούθησεν ὁ δὲ Κουεζάδα μετ' αὐξανούσης ἐξάφνης, « καὶ ἐγὼ ὡσαύτως ἐπῆδων, ἐχόρευον καὶ ἐπρελλαινόμην μέχρις οὗ αἱ αἰσθήσεις μου ὁλοτελῶς μ' ἐγκατέλιπον ἐκλονήθην, καὶ πεσὼν ἀπὸ τινος βελιμνίδας, ἡ σθάνθην διαρρήχθην ἐν αἵματοφόρον ἀγγεῖον, τὸ ὅποιον διὰ μιᾶς μαι ἀφῆρεσε τὴν ἀμυδρὴν ἐλπίδα ἣν περὶ μακροβιότητος εἶχον. »

« Ἐλπίσιν ἀνθρώπου! » ἀνωλόλυξεν ἡ Ἰσαβέλλα ἀνίκωνος πλέον νὰ χρητήσῃ τῶν ἐκυτῆς συγκινήσεων, ἐφ' ὃ δὲ Κουεζάδα ἔπεσεν εἰς ἀντισθησὶν ἀμαρῶς ἐπαυσεν ὁμιλῶν.

« Ἀλλ' ἀποκρίθητι — ζῇ ἀκόμη ὁ Ἀλόνζος; — » ἡ καὶ ἐν πράξει εἶσαι φονεὺς ὅπως καὶ ἐν διανοίᾳ; »

« Φονεὺς! » ἀμυδρῶς ἐψιθύρισεν ὁ δὲ Κουεζάδα, « ναι βεβαίως, ἐάν τὸ δηλητήριον τὸ ὅποιον » ἔχυσαν σήμερον εἰς τὸ νερόν του δύναται νὰ τὸν » φονεύσῃ. »

Καὶ εἰς σπασμωδικωτάτην τῆς κυρίας οἰμωγὴν ἀπάντησαν κραυγὰι ἀνθρώπων ἐν σπουδῇ τὴν κλίμακα ἀναβαινόντων. Καὶ ἡ θύρα ἠνεώχθη βιαίως καὶ παρέστη θέαμα τόσῳ καταπληκτικόν, ὥστε ὁ δὲ Κουεζάδα ὑπερβέβη, νὰ ἀναστῇ μετὰ ζωπρότητος ἐπὶ τῆς κλίνης του. « Ζωντανός! » εἶπε πνευστιῶν — « ζωντανός! » ἀτενίσας διὰ τοῦ

ἐκστατικοῦ καὶ ἀγριωποῦ του βλέμματος τοῦς ἱσχνούς καὶ νεκρικοῦς χαρακτήρας τοῦ Ἀλόνζου Βελάσκου, διαφωτισομένου παρὰ τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς του καὶ τοῦ Ζωρίλλα κρατουμένων λαμπάδων.

« Ναι, ζωντανός! » ὑπερηράνως ἀπάντησεν ὁ Ζωρίλλας, « τὸ ὑποτιθέμενον δηλητήριον τὸ ὅποιον » οὗτος ὁ Γιλ Πόλος σοὶ ἐπρομήθευσεν, ἦτο πρὸς » εὐτυχεῖαν του, ἀβλαβὲς ὡς τὸ ὕδωρ, καὶ — »

« Σιωπὴ! » ὑπέλαθεν ὁ παρὰ τοῦ Κ. Βελάσκου ὁδηγηθεὶς ἱερτῶς, προβάς καὶ ὑψώσας ἐνώπιον τοῦ δὲ Κουεζάδα ξύλινον ἐσταυρωμένον· « ἀθάνατος ἡ » ψυχὴ παρέρχεται. » Ἀκολουθῶς δὲ ἀποταθείς » πρὸς τὴν ἐκπνέοντα ἀμειψωμένην προσέθηκεν· « Ἀ » νάβλεψον εἰς τὸ ἐμβλημα τοῦτο τοῦ ἐλέους τοῦ » πνευματοδυνάμου, καὶ ἀνάπνευσον — ἀνάπνευσον » εὐχὴν τινὰ πρὸς Θεόν. »

Νοήσας αὐτὸς ἐφάνη διαλάμψασα εἰς τοὺς ἀμυρωμένους ὀρθαλμοὺς τοῦ ψυχρὸρραγοῦντος, καὶ ἀτελὲς μειδίαμα διέστειλε τὰ χεῖλη του· καὶ μετὰ μικρὸν κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου του . . . ἄπνους.

Γ. ΔΑΝΟΣ ΠΕΚΚΟΣ.

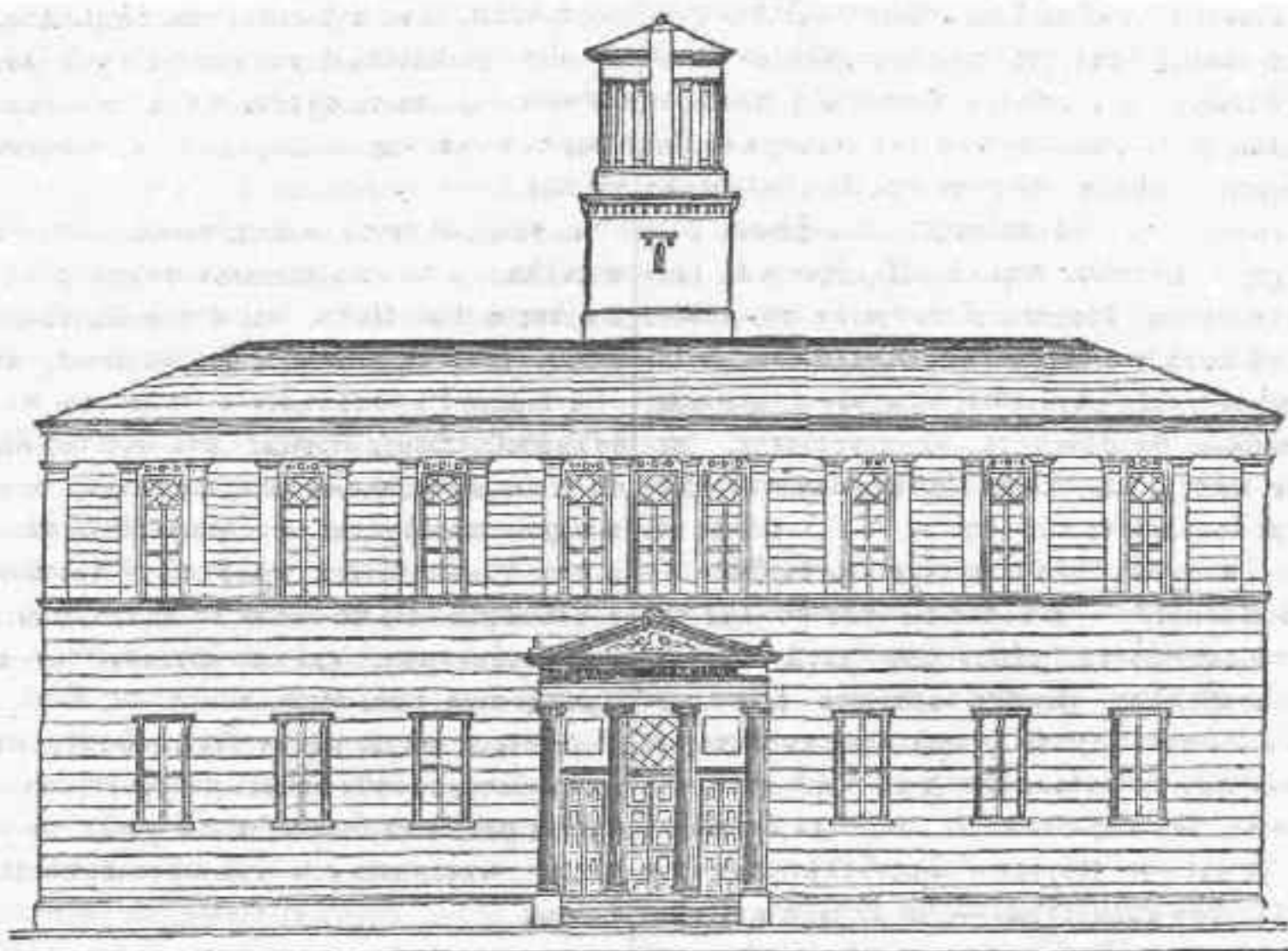
ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ.

—•••••

Ἀπερασίσθη ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ Βαρβακείου Λυκείου. Ἐκ τῆς ἐπομένης ἐκθέσεως ἢν ἐρασιζόμεθα ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Φιλομαθῶν μαυθάνουσιν οἱ ἀναγνώσται λεπτομερέστερον τὰ περὶ τούτου·

« Δημοσιεύοντες τὴν παρατιθεμένην ὀρθογραφίαν τῆς προσόψεως τῆς ὀνομασίης ἀρχομένης οἰκοδομῆς τοῦ Βαρβακείου Λυκείου, μετὰ τῆς ἐπικειμένης σκοπιᾶς πρὸς ἀππολογικὰς παρατηρήσεις τῶν σπουδαστῶν τῆς ναυτικῆς, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποσυνάψωμεν συντόμως τὰ ἐξῆς αὐτὸ ἀφορῶντα, πρὸς ὡπον τηλαυγὲς τοῦ 1857 τιθέντας.

« Ὁ ἐν μαχαρίᾳ τῇ λήξει Ἰωάννης Α. Βαρβάκης ἐκ Παριῶν διὰ δύο διαθηκῶν αὐτοῦ, τῆς μὲν ἐν Ῥωσσίᾳ, τῇ 1824, τῆς δὲ ἐν Ζακύνθῳ, τῇ 1825, ὅτε καὶ ἀπεβίωτε, κατέλιπε τῇ Ἑλλάδι κληροδοτήμα ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς περιουσίας αὐτοῦ ρούβλια χάρτινα 1,000,000 καὶ ὥρισεν ἵνα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δαπανήσῃ ἐξ αὐτῶν 100 μὲν χιλιάδας εἰς ἀνέγερσιν ἐν Ἑλλάδι Λυκείου, 40 δὲ χιλιάδας εἰς ἀγορὰν βιβλίων καὶ τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων, καὶ 10 χιλιάδας εἰς τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν καὶ διευθέτησιν τοῦ ἰδρύματος· ἐκ τῶν τόκων δὲ τῶν λοιπῶν, ἔσται ἐν Β. τραπεζῇ κατατεθειμένων, νὰ καταβάλλωνται οἱ μισθοὶ τοῖς διδασκάλοις καὶ προμηθεύεται ὅ,τι ἄλλο χρήσιμον εἰς τὸ κατὰ

Βαρβάκειον Λούκειον.

στημ. Ἀνέθετο δὲ εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, δια-
τρίβων ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὴν 8 Νοεμβρίου 1824,
νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς τόκους 300.000 ρουβλίων,
τῶν διὰ τῆς δευτέρας διαθήκης προστεθέντων, ἡ-
τινα ὥρισε νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ Β.
Ὁρφανοτροφικὸν ταμεῖον, εἰς ἐκπίδευσιν καθόλου
τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ἡ ἑκτελεστὰς τῆς διαθήκης διώρισε τὸν Ι. Η.
Βόζον, τὸν Γρ. Τζανάκη, ὃν ἀποθανόντα διεδέξατο
ὁ Κ. Α. Σκαρμαγκᾶς, καὶ τὸν Θ. Ταλαλάκη
σύμβουλόν αἰλικὸν ἐν Ῥωσίᾳ, ὃν ἀποθανόντα καὶ
τοῦτον διεδέξατο ὁ Η. Τραυλός.

Ἡ τὴν διαθήκην ταύτην προσεχλόντες οἱ κληρο-
νόμοι τοῦ μακαρίτου Βαρβάκη, ἀπέτυχον ἐπὶ τέ-
λους, ἀγωνισθέντες ἐπιτυχῶς ὑπὲρ τοῦ κύρους αὐ-
τῆς τοῦ μακαρίτου Βόζου, ὅστις δὲ κατηνάγκασε
καὶ τοὺς μεγαλύτερους ὀφειλτάς τοῦ Βαρβάκη,
τούτέστι τὸν Κουτσούμπη καὶ Σεβολόφσκι, εἰς
ἀπόδοσιν τοῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀνέβαινε τοῦ μὲν
Α. εἰς 600.000 Ῥ. χάρτινα, τοῦ δὲ Β. εἰς 479,520
Ῥ. χάρτινα, καὶ κατέθετεν εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ Ὁρ-
φανοτροφικὸν ταμεῖον τὰ διὰ συμβιβασμοῦ συνα-
χθέντα ἀπὸ τοῦ πρώτου ρούβλια χάρτινα 305.000
ἀντὶ τῶν 600.000, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου λαβὼν
ὅλον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν κατέθεσεν εἰς τὸ ἐν Πε-
τρούπολει ἐμπορικὸν ταμεῖον, κατέβαλεν ἔτι καὶ ὁ
ἴδιος (ἐξ ἐτέρων εἰσπράξεων) εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ Ὁρ-
φανοτροφικὸν Ῥ. χάρτινα 300.000· τὸ ὅλον δὲ
τῶν εἰσπραχθέντων καὶ κατατεθέντων εἰς τὰς ῥη-
θείσας τράπεζας συνεποσώθη εἰς Ῥ. χ. 1,081,520
ὡς δι' ἐπιστολῆς τοῦ τῇ 28 Ἰουλίου 1840 εἰδο-
ποίησε τὸ ὑπουργεῖον, προσθεὶς ὅτι ἐμελλον νὰ συνα-

χθῶσιν ἔτι 58,000 προερχόμενα ἐκ μεριδίων οἰ-
κιῶν καὶ ἀποθηκῶν.

Ἡ Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βόζου οἱ δύο ἕτεροι
ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης, ἦτοι οἱ Κ. Κ. Τραυλός
καὶ Σκαρμαγκᾶς, ὑποσχλόντες τῇ Ἑλληνικῇ Κυ-
βερνήτει τὴν ἐκτὼς γνώμην, ἐζήτησαν νὰ ὁρισθῇ
διὰ Βασ. διατάγματος ὁ τρόπος τῆς χρήσεως τοῦ
κληροδοτήματος, ἵνα ἐν τῇ πληρεξουσιότητι αὐ-
τῶν μεταβιβάσωσιν ὅσον τάχιον εἰς Ἑλλάδα τὸ
προκείμενον κληροδοτήμα. Ἐπὶ τούτῳ ἐξεδόθη τῇ
1843 Β. διάταγμα ὁρίζον τὴν χρῆσιν τοῦ κληρο-
δοτήματος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ
διαθέτου καὶ τὰς εὐχὰς καὶ προτάσεις τῶν πληρε-
ξουσίων ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης· δηλ. ὠρίσθη
ἡ ἐν Ἀθήναις ἱδρυσις καὶ συντήρησις Λυκείου ἢ
Γυμνασίου, κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ κληροδό-
του, ὁρίσαντος ἅμα ἵνα τὰ περισσεύοντα κεφάλαια
τοῦ κληροδοτήματος χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλας χρήσεις
τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἑξ ὁδηγίων τῆς Β. Κυβερνήσεως βεβαιουσῶν ἐπὶ
τῶν ὅρων τῆς διαθήκης καὶ τοῦ ἀνωτέρου μνη-
σθέντος Β. διατάγματος, ἀκτωρθώθη νὰ σταλῶ-
σιν εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τοῦ
1847 (ὑπουργοῦντος τοῦ μακαρίτου Γ. Γλαράκη)
καὶ 150.000 χάρτινα ρούβλια τὰ πρὸς αἰκοδομήν
τοῦ Λυκείου καὶ καταρτισμὸν αὐτοῦ ὠρισμένα. Τὸ
ποσὸν τοῦτο μεταβιβάσθη εἰς συναλλαγματικὰς
κατατέθη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνης ἐπὶ τόκῳ εἰς
τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὴν Τράπεζαν, ἀποτελοῦν
δραχμὰς 199,357,68'00 εἰς τὴν καὶ εὐρίσκεται
μέχρι σήμερον.

Ἡ κατόπιν τούτου αἰτηθεῖσα ἀποστολὴ καὶ τοῦ

ἐπιλοίπου ποσῶ τοῦ κληροδοτήματος, ἀπέντησε δυσκολίας καὶ ἡ ὑπόθεσις περιεπλέχθη. Ἐκτελεστικὴ δὲ τῆς διαθήκης ἦσαν ἤδη (1852), ἀποβιωσάντων τοῦ τε Βαζου καὶ τοῦ Τραυλοῦ, οἱ Κ. Κ. Α. Σκαρμαγκᾶς, Α. Λύγαρινός, καὶ Μ. Πετροκόκκινος. Ἀπέναντι Β. διατάγματος τοῦ 1853 Ἰουνίου 30 (ὑπουργοῦντος τοῦ Κ. Σ. Βλάχου.) ὀρίζοντος τὸν τρόπον τῆς εἰς Ἑλλάδα μεταβιβάσεως τοῦ καταλιπομένου κεφαλαίου, οἱ εἰρημένοι ἐκτελεστικαὶ ἐξήτησαν διὰ τοῦ ἐν Περουπόλει πρέσβως τῆς Ἑλλάδος:

1) τὴν πραγματικὴν ἐναρξιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Λυκαίου·

2) τὴν φύσιν καὶ τὸν ὀργανισμόν αὐτοῦ·

3) τὴν κατάθεσιν τῶν σταλητομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα κεφαλαίων ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἐπὶ τόκῳ καὶ οὐχὶ εἰς μετοχάς, ὡς ὥριζε τὸ τοῦ 1843 Β. διάταγμα. Κατόπιν, μετὰ γενομένην περὶ τούτου ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, προσετέθη ὑπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν καὶ Α) αἰτήσεις, νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῇ εἰς Μόσχαν τραπεζῇ ἐκ τοῦ ὅλου κληροδοτήματος ρούβλια χαρτ. 300,000, κατὰ τὴν ἐν Ζακύνθῳ διαθήκην τοῦ μακαρίτου Βαρβάκη, καὶ νὰ μένωσιν ἐν αὐτῇ εἰσαεὶ. Ἐπὶ τούτοις τὸ ὑπουργεῖον ἔγραψε πρὸς τὸν ἐν Περουπόλει πρέσβυν τῆς Α. Μ. ὅστις συνερῶναι μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν, νὰ ζητήσῃ τὴν διευκρίνουσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης διὰ τῆς μεσιτείας τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ παραδεχθῇ τὰς προτάσεις τῶν ἐκτελεστικῶν. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι Φεβρουαρίου 1854. Ἀναγκαῖον δὲ νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸν Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1852, ὁ μακαρίτης Ζωγράφος ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατάστασιν τῶν εἰς τὰς Ῥωσικὰς τραπεζὰς κατατεθειμένων κεφαλαίων ἐκ τοῦ κληροδοτήματος ὡς ἑξῆς:

» Α. ἀργυρᾷ ρούβλια

1) εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ τράπεζαν	113,915. 84
2) εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἐμπορίου	81,257. 03
τὸ ὅλον	235,202. 89 κοπ. κ.

» Β. χαρτὶνα ρούβλια

1) εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ τράπεζαν τῶν Λομβαρδῶν	251,850. 85
2) εἰς τὴν ἐν Περουπόλει τράπεζαν τῶν Λομβαρδῶν	173,798. 30
τὸ ὅλον	425,649. 15 κοπ. κ.

» Κατὰ τὸ 1856, ἐρευνῆς γενομένης περὶ τακτοποιήσεως τῶν ἐκκρεμῶν κληροδοτημάτων, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ τὸ κληροδοτήμα Βαρβάκη ἀφορῶντα· ἡ δὲ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἐπικρατήσασα ἰδέα ὑπῆρξε τοῦ νὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ ὅροι τῆς διαθήκης, καὶ συγχρόνως νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα αἰτία ἀναβολῆς τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων εἰς Ἑλλάδα. Ἐπόμενον λοιπὸν ἦν νὰ ληρῶσιν ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν αἱ τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης προτάσεις.

» Καὶ ἡ μὲν πρώτη τῶν ἀξιώσεων τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης ἤδη ἐπραγματοποιήθη, διότι

καὶ ἡ θέσις, ἐνθα ἀνεγερθήσεται τὸ Β. Λύκαιον ὠρίσθη διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆ 9 Ἰουνίου ε. ε. ἐκδοθέντος, καὶ τὸ σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματος ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Α. Μ. τῆ 30 Ὀκτωβρίου ε. ε. καὶ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Λυκαίου ἐπιτροπῆς τὸ οἰκόπεδον περιήλθε τὴν 9 Δεκεμβρίου ε. ε. Τὸ οἰκόπεδον τοῦτο, κείμενον παρὰ τὴν θέσιν τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα « Φιλαδέλφεια » γνωστὴν, καὶ εἰς τὸ Δημόσιον ὁλόκληρον σχεδὸν ἀνέκον, ἀποτελεῖ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς αὐτόθι σχηματιζομένης ἐμπορικῆς ἀγορᾶς· νῦν δὲ μόνον ὑπολείπεται νὰ γείνωσιν ὑπὸ ταύτης αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαὶ πρὸς κατάθεσιν τοῦ θειμαλίου λίθου. Προηγούμενον Β. Διάταγμα τῆς 12 Ἰουνίου 1844 προσδιώριζεν ἑτέραν θέσιν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πανεπιστημίου κείμενην καὶ εἰς ἰδιώτην ἀνήκουσαν· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ προτιμήσασα κατὰ τὸ 1854 τὴν ἀνωτέρω περιγραφείσαν θέσιν ὡς ὑγιειντέραν καὶ κεντρικωτέραν τῆς πρώτης, προέτεινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ ταύτης νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ Λύκαιον· ἡ δὲ Κυβέρνησις τῷ μᾶλλον ἐπένειυσεν εἰς τὴν νέαν ταύτην θέσιν, ὅσῳ καὶ οἰκονομία ἱκανοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ προέκυπτεν, ὅπερ ἄλλως ἤθελε δαπανηθῇ εἰς ἀποζημιώσεις ἰδιωτικῶν οἰκοπέδων. Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐκτελεστικῶν ἦτις ἀφορᾷ τὴν φύσιν καὶ τὸν ὀργανισμόν τοῦ Λυκαίου, τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκεν αὐτοῖς τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ τῆ 3 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἐξαρκητήρως δηλονότι ἐν ὀλίγοις ὁποῖος τις ἔσται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ παρὰ τῷ Λυκαίῳ προσαρτωμένου ναυτικοῦ γολαίου, καὶ τῶν κατὰ τὰς παραλίους καὶ ἐμπορικὰς πόλεις τοῦ κράτους πρακτικῶν ναυτικῶν σχολείων. Περὶ δὲ τῆς τρίτης εἶχον ἀποφασισθῇ διὰ τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος Β. διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου 1853 κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐκτελεστικῶν· ἐξετελέσθη ὡσαύτως καὶ ἡ τελευταία τῶν αὐτῶν ἀξιώσεων, ὡς ἐπινεύσαντος τοῦ Ὑπουργείου τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1855 νὰ μένωσιν ἐν τῇ τραπεζῇ τῆς Μόσχας αἱ 300,000 χαρτ. ρούβλ. καθὼ συμφώνου τούτου πρὸς τὴν ἐν Ζακύνθῳ διαθήκην τοῦ αἰοδίου Βαρβάκη. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπληροφορήθη ἤδη ὅτι τὰ περὶ τούτων πραγματευόμενα ἐγγράφα αὐτοῦ ἐκοινοποιήθησαν ὅπου καὶ ὅπως ἔδει. »

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ.

— 2 6 9 2 —

Ἐπιστολὴ Α'.

— 000 —

Ἀξιότιμοι συνάδελφοι!

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγνων ἦν πύδοκῆτατε νὰ μοὶ πέμψατε πρώτην ἐπιστολὴν τοῦ Γάλλου ἱατροῦ Ἀρμάνδου τοῦ Φλευρύου, ἀφορῶσαν τὴν φιλολογίαν τῆς ἱατρικῆς· ἀλλ' ὁ ἐντιμὸς οὗτος συν-